

februarja zvečer sta se oče in sin zopet skregala. Sin je skočil v vežo po sekuro, oče je v razljutenosti zgrabil puško in ustrelil sina v trebuh. Težko zadetega so prepeljali v novomeško bolnico, a je malo upanja, da bi ostal pri življenju.

Izpred sodišča.

Obsojen goljuf. Konrad Podgornik iz Spodnjega Radvanja pri Mariboru je prišel lani 14. decembra k Josipu Babšku, ki mu je izročil 15.000 Din pod pogojem, da dobi svoto vrnjeno po treh dneh z obrestmi vred. Podgornik denarja ni vrnil, pač pa se je Babšku izgovarjal, da se je hotel podati s tisočaki v Avstrijo, kjer bi naj bil nakupil švercarskega blaga. Obmejni stražniki so ga izsledili, moral je bežati in je zgubil denar, katerega je imel skritega v svetilki. Podgornik zgubljenih jurjev ni mogel več najti. Ta izgovor je bil ovržen po priči in Podgornik je bil v Mariboru obsojen na eno leto ter na štiri mesece robije in na globo 600 Din ali 10 dni zapor.

Obsojena vlomilska trojica. V Mariboru so obsodili te dni radi vlovov in tatvin po Slovenskih goricah: Antona Gumzeja na 10 mesecev strogega zapor, 33letnega Jurja Senekerja iz Spodnjega Gasteraja na 1 leto dni strogega zapor, 26letnega Jožefa Lenarčiča na 1 leto in 8 mesecev strogega zapor.

Radi smrtonosne poškodbe pet let robije. Lani 9. decembra je udaril Štefan Capl iz Slov. Bistrice z ročico poročnika Vladimirja Radivojeva. Udarjeni je podlegel poškodbi v mariborski bolnici. Caplu je prisodilo mariborsko sodišče 6. t. m. 5 let robije.

Obravnava radi žalostne smrti hrastniškega steklarja. V Celju se je vršila obravnava, pri kateri so dajali odgovor trije delavci iz Hrastnika, ker so zakrivali nasilno smrt steklarja Štefana Uldrijana, očeta treh otrok. V soboto 9. januarja zvečer je došlo v Hrastnik do pretepa, v katerem se je zgrudil mrtev Uldri-

jan in sicer radi udarca po trebuhu. Jan. Pečnik in Franc Tovornik sta bila radi napada s smrtnim izidom, izvršenega brez skupnega naklepa, obsojena na 10 mesecev strogega zapor, Vladimir Redinšek pa na 10 mesecev zapor.

Slovenska Krajina.

Nesrečni nož! V Črensovcih je prišlo do krvavega dejanja, kojega smrtna žrtev je postal čisto nedolžni. 23letni Ivan Hozjan pravi preiskovalnemu sodniku, da je slišal grožnjo, da ga bo neki špilak tekom 6 mesecev ubil. Ogibal se je špilaka in je nosil pri sebi nož. Nekega večera se je vračal Hozjan od luščenja bučnic pri nekem kmetu v Žižkih. Ne daleč od hiše je zagledal tri neznance, o katerih je bil prepričan,

da je špilak s pomagačema in da bodo z njim obračunali. Napadalce je hotel prehiteti. Z nožem se je zagnal na srednjega prežarja v prepričanju, da je špilak, in ga je usmrtil z osmi mi zabodljaji. Ostala dva sta pobegnila. Ko je Hozjan natančneje ogledal v krvi hropečega, je spregledal, da je zaklal čisto nedolžnega 20letnega čevljarskega pomočnika Adama Cigana.

Koledar Kmečke zveze.

Vsi, ki imajo koledar v razprodaji, naj istega takoj vrnejo, kolikor še niso prodali. Nam je pošel in na novi natis ni več misliti. Kdor ne vrne do 16. februarja t. l., bo moral vse plačati, ker pozneje ne sprejmemo več nazaj. — Tiskarna sv. Ciril.

Marija Snežna. Tukajšnja Marijina družba priredi v nedeljo 14. februarja lepo igro v štirih dejanjih »Skrivnostna zaroka«. Pred igro ima Prosvetno društvo pri Mariji Snežni svoj četrti redni občni zbor. Med odmoru lepe pesmi. Začetek ob pol treh popoldne.

Jarenina. V nedeljo 14. februarja ob 3. uri popoldne, se vrši občni zbor Katoliškega prosvetnega društva v dvorani. Vabimo vsa katoliško zavežene Jarenince, zlasti mladino, fante in dekleta, da si sigurno udeležijo občnega zbora in korajžno pristopijo v naše vrste. Na evidenjen v nedeljo!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Novo življenje je prišlo z novim letom v naše izobraževalno društvo. Ustanovil se je mnogoštevilni fantovski in dekliški odsek, ki na svojih rednih sestankih pridno obravnava vsa važna sodobna vprašanja. Na Svečnico so naši fante in dekleta vprizorili poučno in mnogo smeja vzbujajočo igro »Voda«.

Poljčane. Vsem prijateljem dobrega čtiva naznanjamo, da je prosvetna knjižnica v domu na novo urejena. Vabljeni ste, da pridete vsako

nedeljo k nam v vas. Čaka vas toplo zakurjena soba. Na mizi imate na razpolago katoliške časopise. Za izposojevanje imamo okoli 400 tpih knjig, med temi je večina novih. Malenkostna odškodnina se porabi za ovojni papir za knjige in za druge potreščine. Knjižnico nameravamo še opremiti z novejšimi knjigami. Dobra in poučna knjiga je tvoj najboljši prijatelj, ki te tolaži, opominja, uči in zabava v veselih in žalostnih urah. Žalibog, da še prihaja v naš kraj precej nekatiški časopisov, ki človeka morijo in zastrupljajo dušo in telo. Stopimo na plan in naročimo si samo katoliške časopise ter ostanimo zvesti sinovi in hčere slovenske katoliške prosvete! Naša knjižnica je odprta vsako nedeljo po prvi sv. maši pred in po večernicah. Knjigo imaš lahko doma en teden ali 14 dni, potem jo vrneš in dobiš drugo. Poleg leposlovnih imamo tudi poučne, zgodovinske, gospodarske in nabožne vsebine. Tako vsem ustrezemo. Pri pregledovanju knjig se je ugotovilo, da imajo še mnogi knjige iz naše knjižnice celo že po eno leto in še dalje doma. Prosimo jih, da knjige nemudoma vrnejo, da bodo tudi drugim na razpolago. — Knjižničarka.

Ali si že obnovil naročnino?

držav na svetu se oglašajo naročniki na »Potepuh«. Vsaka številka stane 60 vinarjev. Prodajalec, in seve potepuhi iz celega sveta so se oglasili kot raznašalci, dobi od omenjenih 60 vinarjev polovico. Potepuškim raznašalcem ne gre toliko za zaslužek v gotovini, ampak za dokaz, da se ne preživljajo z »ber« enjem. Da list radi kupujejo, dokazuje pismo starega kolovrateža izdajatelju in ki se glasi: »Prodal sem v šestih dneh 100 komadov in sem zaslužil 30 kron.« Da pa potepuški raznašalci pri raznašanju in razprodaji svojega glasila še tudi beračijo, je samoposebi umevno. So-trudnikov ima list iz vseh delov sveta toliko, da ne ve kam s preobilnimi prispevki.

»Jaz stavim deset goldinarjev,« je zavpil grofov jagar.

»Jaz dam še pet goldinarjev zraven, če se ti posreči in da jo res spraviš sem, prevzetnico tako. To ti bom posvetil!« se je drl Lavrinec.

»Nič ji ne boš posvetil!« je zarohnel Anza, grofov jagar; »če jo pripeljem sem, potem je v mojem varstvu. Naj se mi nobeden ne spozabi in naj se mi je ne dotakne, niti ji naj ne reče kake krive besede! To vam rečem in tebi še posebej.«

»Nak, taki nismo! V časti jo bomo imeli, Veroniko, hvalili jo bomo in vse, kakor je spodobno in prav,« so zagotavljali šmarski fantje. »Le pripelji jo, gotovo jo pripelji!«

»Svojo besedo sem dal in toliko, mislim, me poznate, da zmerom držim, kar obečam.«

»Ne, ne, ne smeš je pripeljati, jaz ne pustim,« je zagodljala krčmarjeva špela; »ne spustim je noter, oči ji izpraskam, če pride, ta goska gosposka!«

»Kaj se vnemaš, koza stara?« se je porogal Anza. »Menda si ljubosumna? Prav nič se ti ne poda in lepša zaradi tega tudi nisi. — Prepovedal pa mi nihče ne bo, ti še najmanj.«

»Ti, ti, jaz pa imam nekaj, da te lahko držim,« je hudobno vzkripela špela.

Tedaj je grofovemu jagru udarila kri v glavo. Vztrepetal je in videti je bilo, da v njem vse vre. Požrl pa je jezo in grozno mirno dejal:

»To, kar imaš ti, je nož na dva kraja. Kadar bo urezal, bo tebe bolj zbolelo ko mene. Sicer pa ni nikjer zapisano, da bi moral hoditi sem na Fužino. Me pač ne bo več.«

»Ne, ne, ti moraš priti, zmerom, zmerom,« je blebetal krčmar; »tu je tvoj dom, tu dobiš piti in jesti in vsi te imamo radi.«

Fantje so vpili vsi vprek:

»Zmerom moraš priti! — Veroniko nam pripelji! — Obečal si. Besedo moraš držati.«

»Če pa mi špela brani!«

»Saj ni res!« je postala špela pohlevna. »Zaradi mene pleši, s komer hočeš! Meni je vseeno. Če se ti ljubi, zaradi mene še misijonarje sem pripelji!«

»Kaj nam morejo ti?«

»Nič nam ne morejo, morejo, morejo; nič nam ne morejo, morejo, morejo; nič nam ne morejo, morejo, morejo; če smo vesel!«

»Hahahaha! Hahahaha!«

»Veronika pa mora k nam!« so vpili.

»Veronika pride!« je potrdil grofov jagar.

(Dalje sledi)